

fundet for 1884 S. 33—37, som jeg netop ender med Ordene: „Plads for Undtagelserne“.

Det skulde altsaa den Dag i Dag oprigtigt glæde mig, om mit „Forslag“ om fuldstændig Kontraktsfrihed paa dette Omraade kunde blive ikke blot til et „Lovforslag“ men til en virkelig „Lov“. Naar Hr. Bajer imidlertid mener, at Følgen deraf maatte være, at jeg anstrængte mig for gjennem mine personlige Bekjendtskaber at faa det „indbragt som Lovforslag“ i Rigsdagen, er jeg ikke enig med ham deri. Jeg ser ikke nogen Lykke i blot at faa et Forslag „indbragt“. Og naar *ingen* af Rigsdagsmændene, som jo altsaa har kjendt mit Forslag fra Begyndelsen af, har haft saa meget tilovers for det, at de af egen Drift har taget det op, er der saa ringe Udsigt til at faa deres *Flertal* til at give det sin Stemme, at det ligesaa gjerne kan vente til bedre Tider. Det kan jo imidlertid være, at jeg tog fejl af Stemningen. eller ikke kjender den tilstrækkelig. Hvis Hr. B. troer, at mit „Forslag“ kan gaa igjennem, skal jeg selvfølgelig være ham meget taknemlig for at tage sig af Sagen. Men de dødfødte Lovforslags Skæbne ønsker jeg ikke, det skal dele,

Hvad angaar Hr. B's Svar paa mit Spørgsmaal om Uigjennemførligheden af Fællesraadighed, ser jeg nu, at han kun støtter sin Paastand paa det rent negative, at Tanken derom endnu ikke er blevet formet som et Lovforslag. Jeg godkjenner ikke denne Fordring. Tanken kan fremsættes og begrundes, forstaaes og imødegaaes fuldstændigt tilstrækkeligt, fordi den ikke foreligger udpenslet i Lovsform. Det er jo ikke Enkelthederne men Principerne, vi drøfter. Den Tid, saadan Udpensling vilde kræve, vilde formentlig være saa temmelig spildt — i alt Fald overfor vore politiske Forhold.

Forøvrigt skal jeg, siden Hrr. B. holder saa meget af Paragrafer, gjerne fremsætte et Par til Overveielse.

§ 1

Ægteskabet medfører ingen Forandring i Ægtefællernes formueretlige Myndighed, dog at Lovgivningens Regler om Enker, fraskilte og fraseparerede Hustruers Myndighed ikke berøres heraf.

§ 2

Hvad Ægtefæller indbringer i Ægteskabet, og hvad de senere erhverver ved Arv, Gave eller anden af Fællesskabet